

Geopolitik styrer direkte mod Tredje Verdenskrig Webcast med Schiller Instituttets grundlægger/formand Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 10. april 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 10. april 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan maile dine spørgsmål og kommentarer til questions@schillerinstitute.org, eller du kan skrive dem i chatrummet.

På trods af at NATO's krig mod Rusland er slået fejl, i en indsats som de selv hævder er en kampagne for at besejre Rusland, virker NATO's ledere opsatte på ikke bare at fortsætte krigen, men ligefrem at optrappe den og diskutere muligheden for endda at indsætte NATO-tropper inde i Ukraine.

Vores første spørgsmål kommer fra en, der beskriver sig selv som "geostrateg", og han skriver: "Jeg har tidligere hørt dig diskutere den kinesiske fredsplan som en måde at afslutte krigen på. Der synes at være en del snak om det positive potentiale i den kinesiske rolle efter den kinesiske mægler Li Huis nylige besøg i Ukraine. Hvad foreslår Kina, og kan Europa tænkes at være åben over for det som en måde at afslutte krigen på?"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Der er en masse i gang omkring dette. Det vigtigste er naturligvis den russiske udenrigsminister Lavrov statsbesøg i Beijing, hvor han mødtes med Xi Jinping, Wang Yi, og han havde også et møde med de 70 ambassadører fra det Globale Syd i Moskva den 4. april, og hovedemnet var tilsyneladende – jeg ved det ikke i detaljer – men hovedemnet var Ukraine. I den sammenhæng kan jeg kun forestille mig, at Lavrov ud fra sine diskussioner, og Ukraine var også et emne i de diskussioner, Lavrov havde med kineserne, ville forsøge at få afsluttet denne krig. Der er også en artikel af en Kina-ekspert, Frank Sieren, i *Berliner Zeitung* den 8. april, som beskriver, at det kinesiske forslag er tæt på et gennembrud. Så disse er naturligvis ubekræftede, og man skal være opmærksom på, at der altid er potentiale for misinformation. Men jeg synes, det ville være et meget håbefuldt tegn på, at denne krig kan afsluttes, inden den fører til en katastrofe.

Og potentialet for, at Kina, som har et positivt forhold til begge sider, er meget vigtigt: De har et urokkeligt strategisk partnerskab med Rusland, men de har også bevaret en åben kanal til Ukraine. Udenrigsminister Dmytro Kuleba mødtes med Wang Yi på sidelinjen af sikkerhedskonferencen i München i februar, og den kinesiske specialudsending Li Hui havde netop i marts sin anden tur rundt i Europa, hvor han mødte folk i Rusland, Ukraine og Bruxelles, Tyskland og Frankrig. Så jeg tror, at der forhåbentlig er en mulighed for at afholde en sådan fredskonference og indgå en aftale. For hvad er alternativerne? Alternativet er at gøre det, som Macron foreslog i slutningen af februar, hvilket var en flyvetur fremad, eller måske en prøveballon for hele NATO, nemlig at flytte franske tropper ind i Ukraine. Det har skabt total nervøsitet og raseri, og Tyskland sørgede hurtigt for at sige, at enhver udstationering af franske tropper i Ukraine *ikke* ville omfatte NATO's artikel 5, men ville være et rent fransk anliggende og ikke et NATO-anliggende. For det er klart, at Tyskland er meget forsigtig med at blive trukket ind i en krig i Ukraine, som ville være en komplet katastrofe uden ende.

Så er der udtalelsen fra professor Mearsheimer fra USA, og han siger, at det bedste, Ukraine kan gøre, er at gå efter en aftale lige nu, for hvis krigen fortsætter, er de i fare for at miste endnu mere territorium.

Og så er jeg ret sikker på, at kineserne også gør en dobbelt indsats for at nå frem til en afklaring, for uden en diplomatisk løsning tror jeg, at russerne vil forsøge at få flere militære gevinster, og det er noget, Kina ikke nødvendigvis byder velkommen, for kinesernes holdning er at afslutte krige gennem diplomati, at have en harmonisk udvikling af alle nationer, og naturligvis ville de ikke have noget at vinde, men kun at tabe ved en optrapning omkring Ukraine.

Så selvom alt dette ikke er sikkert endnu, tror jeg, at der er et vist håb, fordi Schweiz' samtidige forsøg på at organisere en international Ukraine-konference, som europæerne og amerikanerne pressede meget på for, indtil videre er blevet afvist af Rusland, fordi de ikke mener, at Schweiz har en god position som mægler, da de bakker fuldt op om sanktionerne mod Rusland, og at Rusland betragter den schweiziske konference som en måde at forvirre landene fra det Globale Syd på.

Nu er der naturligvis en stor geopolitisk kamp involveret, men i betragtning af krigens alvorlige karakter, tror jeg, at det mest lovende forslag, jeg kan se, er det, som Kina forsøger at gøre, fordi de både har den økonomiske vægt, de har så at sige indflydelse på alle sider, inklusive USA, for med telefonsamtalerne den 2. april mellem Xi Jinping og Joe Biden, hvor de bekræftede deres gode samtale den 15. november 2023 i San Francisco, ser det ud til, at der i det mindste er en kanal åben for sådanne drøftelser. Og i betragtning af den absolut prekære situation i verden generelt, kan man kun hilse en indsats velkommen og håbe, at det vil føre til et resultat. Så jeg er beskedent optimistisk omkring det.

SCHLANGER: Lige en opfølgning fra geostrategen. Han sagde:

“Ville Bælte & Vej Initiativet, der går ind i Ukraine, være en del af en genopbygningsplan, hvis der var en sådan fredsaftale? I modsætning til at overlade det til BlackRock og vestlige udbytttere?”

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at Ukraine vil have valget – forhåbentlig kommer vi til et punkt, hvor krigen er forbi, og så vil Ukraine have valget mellem at blive verdens våbenfabrik, da også nogle tyske våbenfabrikker planlægger at investere der: Og det er virkelig ikke en god idé, for det betyder en fortsættelse af krigen. Og hvis det ikke er Ukraine-krigen, så vil det være en anden krig, men det vil være en fortsættelse af den endeløse krigspolitik, som har hjemsøgt verden i de sidste mange årtier. Sammenlignet med muligheden for at blive integreret mellem Øst- og Vesteuropa gennem Bælte & Vej Initiativet, og udvikle landbruget, rekonstruere hele økonomien, være en del af den stigende handel mellem Europa og Asien. Så jeg håber, at en del af løsningen vil være en integration i Bælte & Vej Initiativet, fordi – se blot på forskellen i de to muligheder for politik og udenrigspolitik. USA har forsøgt at satse alt på militær magt, de har bygget næsten 1.000 baser rundt om i verden, krigsmaskinen er praktisk talt den vigtigste drivkraft i den amerikanske økonomi: Men har det virkelig opfyldt de amerikanske forhåbninger om at vinde venner i hele verden? Det vil jeg ikke mene. Det har indgået visse strengt militære alliancer, men Kina har haft langt større succes med at forsøge at udvikle økonomiske bånd til 150 lande i det Globale Syd. Og hvis du er et land i det Globale Syd – eller i Europa for den sags skyld – må du spørge dig selv, om det er bedre at være hangarskib for USA's krigsmaskiner? Eller er det bedre at investere i infrastruktur, landbrug og industri i samarbejde med Kina?

Jeg har nu i en årrække understreget, især siden krigen i Ukraine startede, eller den særlige militære operation, at vi er nødt til at have et system, hvor alle arbejder sammen, og

at geopolitik skal overvindes. Jo mere jeg tænker over det, og jo længere tid der går, jo mere overbevist bliver jeg om, at geopolitik er det største onde, for når du først tror, at andre lande er din fjende og din modstander, så udspringer alt af det. Og på den anden side, hvis du siger: "Nej, vi har en fælles interesse: Den højeste interesse er menneskeheden," så kan man altid finde en diplomatisk løsning i et økonomisk samarbejde til gavn for alle.

Så jeg tror, at den afgørende forskel mellem geopolitisk tænkning og win-win-samarbejde vil afgøre, om menneskeheden klarer den eller ej.

SCHLANGER: Da vi sendte en meddelelse ud om, at du ville tale om forsøget på at undslippe geopolitikkens greb, har vi fået en række spørgsmål om geopolitik. Her er to om Indien.

Thomas skriver, at han er bekymret over Indiens økonomiske politik. Han mener, at landmandsdemonstrationerne i Indien afslørede den nuværende regerings neoliberalisme i stedet for BRIKS-orienteringen, og han spørger, om det er muligt for Indien at vende tilbage til Nehru og Indira Gandhis tilgang.

Og vi har også et indlæg fra Charles, som spørger om Modi. Han siger: "Er Modi tæt på Israel, en ven af Netanyahu? Eller opfører han sig bare sådan af hensyn til interne valgkampe?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, at den indiske politik på ethvert tidspunkt er meget vanskelig at evaluere, for på den ene side har man en meget stærk følelse af indisk uafhængighed, som går tilbage til traditionen med den Alliancefri Bevægelse, og jeg tror ikke, at den er forsvundet, selv med Modi-regeringen. For hvis man f.eks. ser på udenrigsminister S. Jaishankars seneste rejser, så gentog han et meget stærkt forhold til Rusland, og jeg tror, at den indiske regerings overordnede orientering er "Indien først".

Der er naturligvis modstandere i Indien fra Kongrespartiet, som har et meget negativt syn på BJP's religiøse vægt, og der

er naturligvis problemer, som inderne må løse. En væsentlig faktor er naturligvis den meget store muslimske befolkning, som i 2011 var oppe på 172 millioner, og derfor er Modi altid bekymret for de sikkerhedsmæssige konsekvenser af Indiens forhold til landene i Sydvestasien.

Så jeg vil mene, at håbet er, at traditionen fra Gandhi og Nehru, og Indira Gandhi for den sags skyld, lever videre som en meget stærk indisk identitet. Og du ved, Indien har en fantastisk historie! Hvis man tænker over det, er Indien en af menneskehedens vugger. De har haft en af de vigtigste kulturer for mere end 5.000 år siden, hele perioden med Rig Vedaerne, Upanishaderne: Det er filosofisk-teologiske skrifter, som er i absolut overensstemmelse med nogle af de vigtigste ideer i vestlig religion, kristendom og så videre. De har en skabelsessang, som er absolut fascinerende. Derefter havde de Gupta-perioden, som var litteratur på højt niveau 500 år efter Kristus. Senere havde de den indiske renæssance, som frembragte så ekstraordinære digtere som Rabindranath Tagore. Under alle omstændigheder er den indiske historie meget fascinerende og meget rig. Indien tager lige nu utroligt vigtige økonomiske skridt fremad: De har allerede overhalet Kina med hensyn til befolkningstal. Så man kan kun håbe, at i lyset af de utrolige gennembrud, der sker teknologisk og videnskabeligt over hele verden, når det gælder rumfart, når det gælder rumprojekter, hvor Indien også er en af de førende nationer. Indien spiller naturligvis en meget vigtig rolle i atomenergisektoren: De samarbejder med mange Alliancefrie lande og hjælper dem med at udvikle deres egen atomenergi.

Så jeg synes, at Indien er et meget vigtigt land, og jeg kan kun håbe, at den historiske, tektoniske forandring, der finder sted lige nu, kan skabe et nyt paradigme for internationale relationer, som løser historiske etniske konflikter mellem nationer generelt, og at vi virkelig kan rejse os op til menneskehedens fælles fremtid. Så lad os arbejde hen imod dette mål.

SCHLANGER: Vi har endnu et spørgsmål om Asien, som du henviste til tidligere. Personen skriver: "I betragtning af, hvad der var en positiv samtale tidligere på måneden mellem præsident Biden og Kinas præsident Xi Jinping, hvad forventer du så at få ud af Bidens møde i dag med Japans premierminister Fumio Kishida? Er dette et forsøg på at konsolidere Japan som en NATO-allieret mod Kina?"

ZEPP-LAROUCHE: Desværre tror jeg, at svaret på det er ja. For mens Biden på den ene side gør disse tilnærmelser til Kina, tror jeg også, at der lægges meget stor vægt på at flytte det Globale NATO ind i Stillehavet: Der er spændinger omkring denne filippinske ø, som er en slags latterlig konflikt, hvor det filippinske skib gik under på denne lavning. Der er stadig en indsats for at bevare den. Kina forsøger at forhindre det. Så det er udelukkende territoriale skænderier, som bliver blæst op af geopolitiske årsager.

Derudover har vi AUKUS, som er den militære alliance mellem USA, Australien og Storbritannien, som Kina også betragter som en stor provokation.

Så igen, så længe du tænker på at kontrollere territorier og flytte NATO som Global NATO ind i Stillehavet – jeg mener, hvad har NATO at gøre med Stillehavet? Ingenting! Det blev grundlagt som en forsvarsalliance for Nordatlanten. Den skulle have været opløst, da Warszawapagten blev opløst i 1991. Verden ville have været meget mere fredelig, hvis de havde gjort det. I stedet blev det forvandlet fra en defensiv alliance til en mere og mere offensiv alliance, der bevægede sig mod øst, tættere og tættere på den russiske grænse, og nu bevæger sig ind i Stillehavet, tættere på den kinesiske grænse. Så denne globale NATO-idé er en fuldstændig forfejlet idé, og den bør afvises af enhver, der har en interesse i, at menneskeheden kan overleve alle disse strategiske kriser.

Så desværre er jeg bekymret og ret sikker på, at dette Kishida-besøg ikke bliver noget at glæde sig over.

SCHLANGER: Lad os gå videre til situationen i Sydvestasien. Det første spørgsmål, jeg har til dette, er: "Hvis Palæstina skulle få status som medlem af FN, som det for eksempel blev foreslået for nylig i International Peace Coalition, kunne Israel så forhindre det?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg er ikke helt sikker. Men jeg synes, det er meget vigtigt, for det er noget, som støttes af langt de fleste lande i verden. Jeg tror ikke, at USA var så meget for det. Men hvis vi ønsker at afslutte dette absolutte skrækscenarie, som stadig er en komplet krudttønde, så tror jeg, at ansøgningen kommer op i denne måned – jeg tror, det ville være et stort skridt i retning af at dæmpe situationen.

Jeg mener, det er stadig en komplet krudttønde! På den ene side har IDF-styrkerne i vid udstrækning trukket sig ud af Gaza. Mange er bekymrede for, at det bare er en pause, før det næste angreb finder sted. Kommunikationsrådgiveren John Kirby fra Det Hvide Hus har lige sagt, at den israelske regering lovede USA, at de ikke ville gøre noget med hensyn til Rafah, hvis der ikke var en personlig diskussion i Washington mellem Biden-administrationen, og i øjeblikket er der to medlemmer af det israelske kabinet i Washington. Men på den anden side har du de to israelske koalitions partnere, sikkerhedsminister Itamar Ben-Gvir og finansminister Bezalel Smotrich, som repræsenterer 14 stemmer i Knesset, og de giver Netanyahu et flertal på tre stemmer – de har sagt, at de vil trække sig ud af koalitionen, vælte Netanyahu, hvis han går med til en aftale, hvor Hamas ikke er fuldstændig ødelagt, og at operationen efter deres mening ikke er afsluttet. Det betyder, at Netanyahu er under enormt pres fra alle sider, og der er fare for, at udvidelsen af konflikten, der involverer Libanon, involverer en direkte konflikt mellem Israel og Iran, hænger som et Damoklessværd over hele situationen, fordi det så virkelig kan komme helt ud af kontrol.

Så svaret på dit spørgsmål er: Ja, jeg synes, Palæstina skal have status som stat med det samme, og forhåbentlig vil FN's

Sikkerhedsråd finde mere enighed om at gennemføre det, de beslutter.

SCHLANGER: Og også en opfølgning på det: Hvis Palæstina bliver medlem af FN, åbner det så op for muligheden for at gøre det mere sandsynligt, at der kan oprettes en fond til at gennemføre Oasis-planen?

ZEPP-LAROUCHE: Det ville helt sikkert hjælpe! Siden du nævnte Oasis-planen, vil jeg gerne invitere alle jer, vores seere, til at deltage i vores kommende online-konference om Oasis-planen lørdag den 13. april. Det går rigtig godt: Vi har fået tilsagn om deltagelse fra ekstremt vigtige talere. Vi har flere ambassadører fra regionen i Sydvestasien, fra BRIKS-landene, og vi har nogle fremragende eksperter i atomenergi, i vand og vandforvaltning, infrastruktur: Så jeg tror, at perspektivet med at have en visionær plan for Sydvestasien som helhed, at have fred gennem udvikling, det vil blive meget tydeligere i mange menneskers øjne, for hvad er alternativet? Hvis man ikke kommer med en anden idé, så vil cyklussen af vold, terrorisme/antiterrorisme, krig/modkrig, i bedste fald gøre denne region til et helvede i årtier, i værste fald til en regional krig og mere til.

Men på den anden side, i betragtning af at verden er på kanten af enten en ny æra for menneskeheden eller en global krig, kan man kun håbe på, at ideen om at skabe fred gennem udvikling, at gøre ørkenerne grønnere: Alt, hvad man har brug for, er masser af ferskvand på forskellige måder, kanaler: man kan få adgang til grundvandsmagasiner, man kan forsøge at påvirke vejret gennem ionisering af atmosfæren, man kan gøre alle mulige ting med hensyn til afsaltning af store mængder havvand. Ved at gøre ørkenen grønnere og skabe mere vand, hvilket har været en kamp mellem mange nationer i regionen, kan man skabe fred! Jeg kan forestille mig, at hele Sydvestasien om få år kan ligne den grønneste stribe i Dubai og Emiraterne, som jeg besøgte engang: Det er utroligt, hvad man kan gøre med vand i en region, der før var ørken! Man kan

gøre det til frodige haver, frodigt landbrug, frodige skove, og det er der, vi skal hen.

SCHLANGER: Der er et spørgsmål fra John, som skriver: "Det er blevet afsløret, at kunstig intelligens bliver brugt af Israel i konflikten i Gaza." Jeg går ud fra, at dette er en henvisning til idéen om, at AI bliver brugt til at ramme og finde ud af, hvem der er Hamas og så videre. Og så spørger han: "Vi kan antage, at USA også bruger det, kan vi ikke?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg har ikke fået nogen særlige oplysninger om dette forhold, men jeg ved, at det er blevet gjort til et problem. Det er en af de mest onde og sataniske måder at bruge moderne teknologi på. Kunstig intelligens kan have en meget indbringende rolle, men hvis det bruges til at udpege folk til snigmord, tror jeg virkelig, det er visitkortet for den største ondskab, man kan forestille sig.

SCHLANGER: Et spørgsmål om Ukraine: Det amerikanske Repræsentanternes Hus er under enormt pres for at vedtage Bidens lovforslag om 60 milliarder dollars til Ukraine, for at give hjælp og våben og så videre. Der er tilsyneladende en vis vaklen hos formand Johnson, som sagde, at det ikke ville blive vedtaget, og nu prøver han at finde en måde at få pengene på. Og så kommer spørgsmålet op, at den britiske udenrigsminister David Cameron lige har været i Washington for at presse på for dette: Hvad ville der ske med situationen i de europæiske lande, hvis USA ikke leverede pengene? Ville der være en forpligtelse i Europa, som de hævder, at der ville være, til at skaffe penge nok til at holde krigen i gang?

ZEPP-LAROUICHE: Der er et forsøg på at militarisere budgetterne i Europa, og i Tyskland er der endda et pres for at løsne "gældsbremsen", som er i forfatningen, til militær opbygning, til våbenforpligtelser over for Ukraine. Det er bare fuldstændig vanvittigt! Tyskland er ved at falde fra hinanden! Industrien er i frit fald. Der er ingen penge til reparation af den indenlandske infrastruktur. Det er fuldstændig

vanvittigt! Og jeg kan kun håbe, at der sker en nytænkning – forhåbentlig vil det kinesiske initiativ ændre dynamikken fuldstændigt. Se på situationen med Nicaragua, der har indgivet en anklage i Haag mod Tyskland på grund af Tysklands våbensalg til Israel. Det blev forhandlet i Haag mandag og tirsdag den 8.-9. april i denne uge. Den tyske position er uholdbar!

Jeg lyttede til nogle radioindslag, og det eneste, de diskuterede, var, hvordan man kommer ud af det her ved hjælp af tekniske mekanismer, at det ikke er muligt at få en retssag, fordi denne og hin artikel – det er helt ved siden af! Pointen er, at – og nogle af disse kommentatorer reflekterede meget tydeligt, at de ikke er oprørte over, hvad der sker i Gaza med folkemord, krigsforbrydelser, de er ikke bekymrede over palæstinenserens lidelser. De er ikke bekymrede over, hvad der sker med hele regionen og hele verden som et resultat af det. Det, de er bekymrede for, er: "Åh, vores omdømme i det Globale Syd er skadet! Al denne mediedækning havde vi ikke forudset." Jeg mener, det viser, at man ikke bekymrer sig om de virkelige problemer, men kun om omdømmet.

Men jeg tror ikke, at det politiske etablissement vil komme uden om, at Tysklands image allerede er alvorligt skadet på grund af hele denne situation. For at kunne reparere det og genetablere et positivt forhold til det Globale Syd, som trods alt repræsenterer 85% af den menneskelige befolkning, kræver det en del nytænkning i Tyskland. Folk af alle politiske afskygninger opfordres til at deltage i en sådan nytænkning: for det er ikke et spørgsmål om, at den nuværende regering er virkelig problematisk, især hvis man ser på det grønne element, og FDP for den sags skyld, men oppositionen er ikke så anderledes. Så Tyskland er virkelig nødt til at genoverveje den nuværende kurs, hvor det har tilladt sig selv at blive en komplet kolonialistisk undersåt i den nuværende unipolære verden.

Så jeg tror, at Tyskland virkelig er nødt til at tage sig

sammen og ændre sit syn på tingene.

SCHLANGER: Med hensyn til Tyskland tog jeg i min daglige videoopdatering spørgsmålet om effekten af krigen og sanktioneerne osv. på den tyske økonomi op. Så folk kan finde det på LaRouche-organisationens hjemmeside.

Helga, vi har et par kommentarer, der er nyttige i forhold til organiseringen. Den ene er Bob Van Hee, amtskommisær i Minnesota, som påpeger, at han har organiseret med LaRouche-bevægelsen i mere end 35 år, og han sagde, at han "bare ikke er sikker på, hvad der foregår med befolkningen. De er varme og kolde, de ønsker at gøre noget, og så klynker de." Og så sagde han: "Folk må tage ansvar som borgere for at kæmpe for det fælles bedste." Og han sagde: "Tak for ideerne, vi har brug for det her."

Så har vi fra Battifolla [ph] fra Den Demokratiske Republik Congo. Han siger: "Congo har også brug for en Oasis-plan. Det ville bringe en længe ventet fred i regionen blandt en række nabolande, så landene endelig kan komme på fode igen."

Nu har jeg et sidste spørgsmål til dig, fra Pat Moulton, som udtrykker sin forbløffelse over reaktionen på solformørkelsen i USA den 8. april. Hun sagde: "Folk kom ud af deres hjem, deres biler, deres kontorer og kiggede op i himlen." Og hun sagde: "Gud talte fra himlen." Helga, hvad hørte du?

ZEPP-LAROUCHE: Åh, jeg hørte en opmuntring til det, vi gør! Jeg laver bare sjov. Men jeg tror, at det nyttige ved sådanne naturbegivenheder er, at det tvinger folk til at løfte blikket mod himlen, for normalt, når folk løber gennem indkøbscentre eller lignende, kigger de ned i gulvet, eller de kigger på butiksvinduerne, eller de kigger på andre ligegyldige ting. Men når noget som dette sker, bliver folk begejstrede, og de begynder i det mindste at få et glimt af universets storhed. De tænker måske endda, at der findes mindst 2 billioner galakser – hvilket jeg altid synes er den mest forbløffende

tanke. For det sætter simpelthen det hele i det rette perspektiv: At vi er den menneskelige art, vi er en del af dette vidunderlige univers, men vi kender stadig kun en lille brøkdel af det, og vi bør tage begivenheder som denne som en opmuntring til at studere dybere, både ting som Johannes Kepler, men også NASA-projekter, hvad er det seneste fra James Webb Space Telescope, og den slags, fordi det hjælper os til at blive mere menneskelige.

SCHLANGER: Og det er virkelig vigtigt. Helga, som du nævnte, har vi på lørdag fra kl. 11 Eastern Time Schiller Instituttets onlinekonference om din mands Oasis Plan, som et udgangspunkt for at omdanne verden til en udviklingsarkitektur. Er der noget, du vil sige afslutningsvis om, hvorfor folk bør deltage?

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Fordi det er det eneste konkrete forslag på bordet for fred i Sydvestasien. Kina har fremsat et forslag, allerede for næsten to år siden, men der var desværre ikke meget opfølgning, mens denne Oasis-plan er en idé, som blev fremsat for første gang af Lyndon LaRouche i 1975. Og for nylig, på grund af omstændighederne under krigen, har vi aktualiseret den, og vi er nu involveret med en række forskere fra mange lande, som alle er begejstrede og enige om, at produktionen af masser af ferskvand som en fredsaftale mellem de forskellige nationer ville være vejen fremad. Så vi planlægger, at denne konference ikke bare skal være en engangsforeteelse, men at vi vil præsentere en tilgang til, hvordan vi kan løse problemet ved at samle forskere fra alle de involverede lande, så de kan dele deres viden og udforske alle muligheder for at skabe vand i regionen, som nu udelukkende består af sand! Hvis du ser på kortet, er næsten hele Sydvestasien ørken, ørken, ørken. Man kan ikke skabe et beboeligt hjem for palæstinenserne eller for andre lande, der er i en forfærdelig tilstand, såsom Yemen, Syrien, Irak og Afghanistan, uden at skabe mere vand.

Så det er meget spændende, for det er en af de ting, som

mennesket kan forbedre, og derfor vil jeg ikke kun opfordre dig til at se dette og deltage i konferencen på lørdag, men også til at dele invitationen med så mange af dine venner, sociale medier, e-mails, hvad ved jeg. For dette kan blive et absolut vendepunkt for en situation, som er ekstremt forfærdelig, og som aldrig burde være sket. Men dette er øjeblikket til at starte et kapitel for en bedre fremtid.

SCHLANGER: Og du kan finde linket til at registrere dig og sende det til andre, så de kan registrere sig på [Schiller Instituttets hjemmeside](#).

Så Helga, endnu en gang tak, fordi du er med os i denne uge. Og vi ses på lørdag.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, og jeg vil også se dig, og alle jer derude!